

den Omstændighed, om han bor i en Kommune, som har den ene Skattebasis eller den modsatte Skattebasis, vil det ses, at det ved en Deling af denne personlige Skat ikke vil være muligt at komme til noget rationelt, endsiges til noget rigtigt, matematisk rigtigt Resultat. Derfor hilser jeg med Tilfredsstillelse ethvert Forsøg, som maatte blive gjort paa at hidføre en Ordning af dette Forhold, som nu — ja, jeg tør vel sige fra 1850 — har været for Rigsdagen og i ethvert Tilfælde siden 1870 til Stadighed har været for Rigsdagen, uden at det endnu er lykkedes at komme til noget som helst Resultat. De Bemærkninger, jeg derfor skal fremføre, ere ikke kritiske Bemærkninger i den sædvanlige Forstand. Det er Bemærkninger, som jeg ønsker at fremføre i fuld Erkendelse af den vanskelige Opgave, som de ærede Forslagsstillere have haft i denne Sag, og i Erkendelse af, at det ikke vilde være muligt at fremsætte Forslag, som man overhovedet ikke er i Stand til at gøre Indvendinger imod. Det er i alt Fald Resultatet af mine Granskninger paa dette Omraade, og de strække sig over et ikke ganske ringe Antal Aar. Her er foreslaaet noget, der i alt væsentligt ikke er noget nyt. Her er i alt væsentligt et Forsøg, som er fremsat 1871 i Folketinget af det nuværende ærede Medlem for Præstø Amts 6te Valgkreds (Bojsen) i Forbindelse med afdøde J. A. Hansen og en Række andre Venstremænd, som vare Medlemmer af Venstres Bestyrelse. Det blev fremsat, men det naaede ikke at blive ført igennem. Derimod naaede det efter en Del Aars Forløb i Princippet at blive forkastet af de Personer, som havde fremsat det, idet det ærede Medlem for Præstø Amts 6te Valgkreds i Aaret 1892—93 erklærede, at dette Forslags Vedtagelse vilde have revolutionære Virkninger i sit Følge — ja, jeg mener naturligvis økonomisk revolutionære —, og at han for sit Vedkommende derfor ikke længer fastholdt det, endsiges vilde anbefale det. Det er af en tidligere Minister, Fønnesbech, som den Gang havde Forslaget til Behandling udtalt, at det traadte Opholdskommunerne alt for nær, og det er rigtignok ogsaa en af de væsentligste Indvendinger, som jeg har at gøre mod det af den ærede Kommission stillede Forslag. Jeg skal oplyse efter en Tabel, som jeg har udarbejdet, at hvis en Mand har Ophold i en Kommune med 2 pCt. Skat og driver sin Næring i en Kommune med 8 pCt. Skat — det er et Tilfælde, som ikke vil være saa

ganske ualmindeligt, at en Person i en Landkommune driver en Næring i en Købstadkommune — vil hans Erhvervskommune, naar han tjener 10,000 Kr. i den, oppebære en Skat beregnet af $\frac{2}{3}$ af Beløbet eller 533 $\frac{1}{3}$ Kr., medens hans Opholdskommune altsaa foreløbig vil sætte ham i en Skat af 200 Kr. I denne Skat af 200 Kr. har han imidlertid Ret til efter Forslaget at faa fradraget, hvad han har betalt til Erhvervskommunen, dog saaledes at der bliver $\frac{1}{3}$ tilbage for Opholdskommunen; han har altsaa Ret til at fordrø fradraget 133 $\frac{1}{3}$ Kr., hvorefter Enderesultat bliver dette, at Mandens samlede Skat er 600 Kr. hvoraf hans Opholdskommune faa 66 $\frac{2}{3}$ Kr., medens hans Erhvervskommune faar, som anført, 533 $\frac{1}{3}$ Kr. Medens Nærings- eller Erhvervskommunen hidtil intet har faaet, skal den altsaa nu have 533 $\frac{1}{3}$ Kr., og medens Opholdskommunen hidtil har været den eneste, der har faaet Skat og altsaa faaet 200 Kr. med en Skatteprocent af 2 pCt., skal den fremtidig nøjes med 66 $\frac{2}{3}$ Kr. Dette vil sige, at Opholdskommunens Andel af den samlede Skat er $\frac{1}{9}$ eller 11,11 pCt., medens Næringskommunens Andel af den samlede Skat bliver $\frac{8}{9}$ eller 88,89 pCt. Regner man, som man ogsaa har Grund til at gøre, efter Opholdskommunens Andel af sin egen Skat, vil det blive Lovens Minimum eller $\frac{1}{3}$ af denne, som den beholder. Dette, mener jeg, er alt for lidet, og at det er at gaa Opholdskommunen alt for nær. Jeg mener ikke, at denne Erhvervskommune faar for meget, det er i alt Fald mindre, end dette høje Ting har udtrykt som sin Villie, at Erhvervskommunen skulde have, og mindre, end Erhvervskommunerne i det hele taget have rejst Fordring om, idet man har ønsket at kunne beskatte de paagældende i samme Omfang som Stedets egne næringsdrivende. Her beskattes de altsaa kun med $\frac{2}{3}$, saa det er ikke der Fejlen ligger, men det er for lidt, der bliver tilbage til Opholdskommunen, og jeg kan ikke nægte, at naar man henser til, at den paagældende alligevel sparer en ikke ringe Del Skat ved at tage Ophold i den billige Opholdskommune, saa har det været mig dobbelt paafaldende, at den ærede Kommission ikke har kunnet finde en Form for at stille Opholdskommunen dog noget bedre. Thi det er jo dog udtalt saa mange Gange — jeg erindrer det i en Betænkning fra det ærede Medlem for Ringkøbing (J. C. Christensen) — at det er forkasteligt, at Folk ved at tage Ophold i en Kommune med lavere Skatteprocent skulle kunne spare Skat ved